

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים כ"ז נִסָּן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רש"י

ה' אומר למשה לומר לבני ישראל דבר חשוב ביותר: "קדושים תהיו כי קדוש אני".
לומדים מצוות רבות וגם מזכירים חלק מהמצוות שלמדנו קודם:

- כבוד אב ואם
- לשמור שבת
- לא לעבד אלילים - רק לעבד את ה'.
- באשר מקריבים קרבן יש לזכר את ההלכות של הקרבה (שיש לאכל אותו באותו יום) ולמה מקריבים אותו.
- פאה- יש להשאיר פנה בשדה עבור האנשים העניים שיוכלו לקחת את מה שצומח שם.
- לקט- באשר אוספים את התבואה, יש להשאיר את השיבולים שנפלו על האדמה עבור העניים שיוכלו לאסוף אותם.
- אסור לאסוף את הענבים הבודדים שנפלו בשעת הבציר. יש להשאיר אותם לעניים.
- אסור לגנב
- אסור לומר דברי שקר בבית הדין
- אסור להבטיח הבטחות שקר בשם ה'
- יש לשלם לעובדים בזמן
- אסור לקלל אנשים
- לפני עור לא תתן מכשול- אסור לומר למישהו לעשות משהו שהוא לא טוב עבורו.

תהלים / יום כ"ז לחדש פרקים ק"כ- קל"ד

בתהלים היומי פרק קכ"ח נאמר: "יגיע כפיד כי תאכל, אשריך וטוב לך". כשאדם עובד קשה עבור פרנסתו, הדבר טוב לו. אנו רואים שחשוב לעבד עבור צרכינו ולא להתפרנס מן הצדקה. למרות שחשוב מאוד לעבד, חסידות מלמדת כי הפסוק כאן משתמש במלים מדיקות ביותר. "יגיע כפיד" – עבודת כפיים הדבר מלמדנו כי עבודה צריכה להעשות עם הידים כדי לעשותה כראוי, אבל הראש צריך להיות עסוק בתורה כל הזמן. כשהראש תמיד מחבר לה', היגיעה תמיד תתבצע כפי שה' רוצה.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ג (כ"ז ניסן שנה מעוברת)

לעתים יתכן שלאדם תהיה אהבת עולם, שהוא אוהב את ה' ולא שום דבר אחר, אפלו אם לא היתה לו קודם יראת שמים. אולם לא זו הדרך קורים הדברים בדרך כלל. רק לעתים יכול לקרות שה' עוזר לאדם שקודם כל תהיה לו אהבה, למשל אם זה ממש דחוף עבורו לעשות תשובה. אבל עלינו להשתדל לעשות את עבודת ה' על פי סדר. קודם כל לעבד על יראת שמים ואחר כך לעבד על עבודת ה'.
הדבר רמוז בקריאת שמע במילה "ואהבת" שהיא בגימטריה "אור" כפול שתיים. קודם כל יש לנו יראת שמים כדי שהנשמה תקבל את האור של התורה והמצוות ואז אפשר לקבל את האור של אהבת ה'.

היום יום / כ"ז ניסן

היום הוא היום השנים עשר לעמר

ישנם הרבה דברים שאינם עברות, למשל לאכול כמיות של ממתקים. אבל מה שעושה את ההבדל זו הסבה למה עושים אותם. אם מישהו אוכל ממתקים רק בגלל שהוא אוהב, ולא כדי להנות בשבת- אז הוא לא עושה טוב כלל.
עלינו לודא שכל הדברים שאנו עושים (ובמיוחד אלו שאדם יכול לעשות אותם רק בגלל שמתחשק לו) עוזרים לנו בתורה ומצוות, יראת שמים ומדות טובות.

ספר המצוות / מצות לא תעשה ש"כ

המצוה היומית, **מצות לא תעשה ש"כ** היא אותה מצוה כמו אתמול. אסור לעשות מלאכה בשבת.

רמב"ם / הלכות שבת פרקים ט', י', י"א

ברמב"ם היום לומדים חלק נוסף מל"ט אבות מלאכה. האסור לבשל, או אפלו להניח משהו ליד מקום חם כדי שימשיך להתבשל. לומדים שבית הדין יכול להעניש אדם על כך שעשה אפלו חלק מהמלאכה. לומדים שאסור לכתב, לגזר צפרנים או לקשר קשרים ועוד הרבה הרבה הלכות.
ישנם אנשים החושבים שבמלה מלאכה הכוונה היא לעבודה קשה. אבל אם נבדק דברים רבים מתוך הל"ט אבות מלאכה נבחין שהם לא דברים כל כך קשים לבצוע. האם זו עבודה קשה להזיז את המתג

ולְהִדְלִיק אֶת הָאוּר? הָאֵם זֶה עֲבוּדָה קִשָּׁה לְהַחֲזִיק חֲבִילָה שֶׁל טִישׁוֹ בְּכִיס אוֹ לְלַעַס מַסְטִיק כְּשֶׁנִּמְצָאִים בַּחוּץ בְּמָקוֹם שֶׁאֵין בוֹ עָרוֹב? הָאֵם זֶה לֹא קָל יוֹתֵר לְנַסֵּעַ לְבֵית הַכְּנֶסֶת מֵאֲשֶׁר לְלַכֵּת לְשֵׁם?

חֲכָמִים מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ שֶׁמְלֹאכָה הַכּוֹנֵה לְשָׁנוֹת מִשְׁהוּ. כְּשֶׁאֲנִי נֹחִים בְּשַׁבָּת, אֲנִי מוֹתִירִים אֶת הָעוֹלָם כְּפִי שֶׁה' בָּרָא אוֹתוֹ וְלֹא מִשְׁנִים אוֹתוֹ. כְּשֶׁלּוֹחֲצִים עַל מִתְּג הָאוּר, יוֹצְרִים מֵעַגֵל חֲשַׁמְלִי חֲדָשׁ שְׁגוֹרֵם לְאוֹר לְהִדְלִיק, זֹהוּ פְעֻלָּה שֶׁל חֲדוּשׁ. כְּשֶׁמְטַלְטְלִים טִישׁוֹ אוֹ מַסְטִיק, מְבִיאִים אוֹתָם לְסוּג אַחַר שֶׁל מְקוֹם מְרֻשׁוֹת הַיַּחֲדָה לְרֻשׁוֹת הָרַבִּים. כְּשֶׁנוֹסְעִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת- הַדֶּלֶק נִשְׂרָף בְּרַכֵּב וּמְסִיעַ לְמָקוֹם אַחֵר.

בְּמִשְׁךְ הַשָּׁבוּעַ, תִּפְקִידָנוּ לְשָׁנוֹת אֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁה' עָשָׂה וְלִהְפֹךְ אוֹתָם לְדְבָרִים שֶׁאֲפָשֶׁר לַעֲשׂוֹת בָּהֶם שְׁמוּשׁ לְעֲבוּדַת ה'. אֲבָל בְּשַׁבָּת, נֹחִים וְרַק עוֹבְדִים אֶת ה' וְהַחֲפָצִים נוֹתְרִים בְּמִצְבֵּם הָרִאשׁוֹנִי.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / אֲנִי רוֹצִים מְשִׁיחַ עֲכָשִׁיו

כְּאֲשֶׁר צְבָאוֹת ה' הִחֵל, שָׂרוּ שִׁיר מִיַּחַד לְפָנֵי הָרַבִּי. שִׁיר שֶׁכְּלָנוּ מְבִירִים " וְיִי וְאֵנֶט מְשִׁיחַ נָאוּ- אֲנִי רוֹצִים מְשִׁיחַ עֲכָשִׁיו". הַשִּׁיר הַזֶּה הִפְךָ לְהִיּוֹת הַהֲמָנוֹן שֶׁל צְבָאוֹת ה'.

הָרַבִּי הִסְבִּיר אֶת הַהֲשָׁגָה הַפְּרָטִית בְּמַלִּים בָּהֶם הִשְׁתַּמְשׁוּ בְּשִׁיר:

אִם מִיִּשְׁהוּ רוֹצֵה מִשְׁהוּ, יִשְׁנֶן דְּרָכִים שׁוֹנוֹת כִּי צַד לֹמַר זֹאת. "הַלֹּאִי וְהִיָּתָה לִי סִכְרִיָּה" "מִתְחַשֵּׁק לִי עוֹגִיָּה", אוֹ "אֲנִי בְּהַחֲלֵט יָכוֹל לְהַפִּיק תּוֹעֵלָת מְכֻמָּה שׁוֹקוֹלְדִים". אֲבָל כְּשֶׁאֲוֹמְרִים אֲנִי רוֹצֵה הַכּוֹנֵה הִיא יוֹתֵר מְכֻבָּד. בְּאַנְגְלִית לְפַעֲמִים אֲוֹמְרִים עַל מִשְׁהוּ שֶׁהוּא "דְּרוּשׁ- מְבַקֵּשׁ"- הַכּוֹנֵה שֶׁהוּא חָסֵר וַיֵּשׁ בוֹ צָרָה.

לְזֹאת הַכּוֹנֵה כְּשֶׁאֲנִי אֲוֹמְרִים שֶׁאֲנִי רוֹצִים מְשִׁיחַ עֲכָשִׁיו. לֹא רַק מִתְחַשֵּׁק לָנוּ מְשִׁיחַ, אֲנִי מְרַגְּשִׁים שֶׁהוּא מִמֶּשׁ דְּרוּשׁ לָנוּ, אֲנִי מִמֶּשׁ צְרִיכִים מְשִׁיחַ.

כְּאֲשֶׁר יֵשׁ מִשְׁהוּ שְׁצָרִיכִים, נַעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁזֶּה יְדְרוּשׁ כְּדִי לְוַדָּא שֶׁנִּקְבַּל אוֹתוֹ. הִיּוֹת וְ"אֲנִי רוֹצִים מְשִׁיחַ עֲכָשִׁיו" אֲנִי מוֹכְנִים לְקִים הָרַבָּה מְצוּוֹת כְּדִי שְׁנוֹכַל לְקַבֵּל אֶת מְשִׁיחַ.